

brugerne. I mange Tilfælde have Fabrikanterne slet ikke opnaaet nogen Fordel for Pengene, fordi de have arbejdet alt for dyrt, eller fordi deres forældede Drift har slugt Pengene. Til at forstaa og godkende de skønmæssigt fremsatte Tal hører ej alene en Erkendelse af Toldbeskyttelsens Væsen og Virkning, som det ærede Medlem for Køge øjensynlig ikke har tilegnet sig. Men der hører endvidere dertil et Kendskab til Indlandets og Udlandets Varepriser, saaledes at man i store Linier kan danne sig et Overblik over de Prisforhøjelser, Beskyttelsestolden medfører. Hvem der ikke har disse Betingelser, vil aldrig føle sig tilfredsstillet ved Tal og Oplysninger, der kun hvile paa et sagkyndigt Skøn over det foreliggende Materiale. Han vil stadig kunne gentage det samme Spørgsmaal: „Hvor ere Beviserne for, at Tallene ere rigtige?“ Og derfor finder jeg det ørkesløst i Dag at paabegynde denne Bevisførelse her i Salen. Jeg har anført et Eksempel fra Papirindustrien, hvor en Toldnedsættelse med 100 Kr. for Statskassen vil medføre en Nedsættelse paa 300 Kr. for Forbrugerne, ifølge Industriens egne Tal. Dette Eksempel viser den Vej, jeg ligesom andre af Venstres Talsmænd er gaaet for at naa til et Skøn over Nedsættelsens samlede Virkninger for Industrien. Men fra den øvrige Industri foreligger der ikke nogen Opgørelse over det ved Toldnedsættelserne paaregnede Tab. Det personlige Skøn maa blive væsentlig afgørende for de Resultater, man fra forskellige Sider naar til. For Papirets Vedkommende var Forholdet som 1—3. I andre Tilfælde vil Forholdet være som 1—2, 1—4 og lige op til 1—10. I Toldkommissionens Betænkning er det antydnet, hvorledes man kommer til disse Tal; i denne Retning har ogsaa Venstres Ordfører i Landstinget givet mange sagkyndige Oplysninger, ledsaget af lignende Eksempler, som dem, jeg har fremdraget. Af de her anførte Grunde kan det ærede Medlems Forlangende ikke blive efterkommet, og jeg synes ogsaa, at det ærede Medlem i Gaar havde opgivet Haabet om at faa sine Spørgsmaal besvarede i dette Aarhundrede . . . (Alberti: Jeg har ventet det, men nu venter jeg det ikke mere!)

. . . . Det ærede Medlem venter det ikke mere. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem tvivler om, at han vil faa dem efterkomne i Fremtiden . . . (Alberti: Fordi jeg ikke har faaet dem!) Der er jo andre dygtige Mænd, ny Toldmedhjælpere, der kunne give disse Oplysninger, fordi en enkelt Mand ikke gør det. Det ærede Medlem maa jo dog forudsættes at have Tillid til forskellige andre sagkyndige Toldmænd, særlig blandt hans Partifæller, og det forbavser mig, at han udkaster denne triste Tanke, at han, fordi jeg ikke svarer, altid skulde undvære disse Oplysninger, naar han i det hele taget mener, at de kunne præsteres. Der er jo flere dygtige Mænd inden for Venstre, som have givet et skønmæssigt beregnet Talmateriale over Toldbeskyttelsens Virkninger, og disse Mænd bør det ærede Medlem have Tillid til, selv om den glipper lige over for mig. Naar man skal give den Slags Oplysninger, kan man kun gaa to Veje: Enten kan man i store Træk holde sig til Principerne, eller man kan ved praktiske Eksempler vise Toldbeskyttelsens Virkninger. Men om Eksemplerne sagde det ærede Medlem i Gaar, at dem brød han sig aldeles ikke om. Dem kunde enhver vælge, som han vilde. Jeg henviste saaledes til 10 af en samlet Række paa 100 Opgørelser af større eller mindre Landhusholdninger efter det kgl. Landhusholdningsselskabs Betænkning af 1894. Alle disse 10 Eksempler kasserede det ærede Medlem, Landhusholdningsselskabets Betænkning indeholder som sagt i det hele 100 forskellige smaa og store Hjemms Forbrug, i Henhold til Skemaer, som de paagældende Hjem paa Selskabets Vegne havde faaet tilsendt fra de Herrer la Cour og Falbe Hansen, og som Forbrugerne selv i Aarets Løb havde udfyldt. Men hvis jeg havde trøttet det ærede Ting med at opregne alle disse hundrede Eksempler, saa vilde jeg lige over for det ærede Medlem for Køge ikke have været et Hanefjed nærmere det Maal at overbevise ham. Han vilde have sagt over for de 90 Eksempler ligesom over for de 10: „Dem kasserer jeg; jeg godkender ikke deres Rigtighed eller Betydning for det foreliggende Spørgsmaal.“ Han kunde med samme Ret sige akkurat